

॥ श्रीदत्तचित्साईगुरुभ्यो नमः ॥

श्रीसाईसच्चरीत-प्रस्तावना

(१) आमच्या ह्या आर्यावर्तात सदगुरूकृपा जाले बगर मोक्ष ना अशी दृढ समजूत, दृढ सिद्धांत आसा. हो सिद्धांत आयज कालचो न्हय. तो खूब पोरणो. वेदकाळासावन तो आसा आनी ताका वेदशास्त्रांचो आदार आसा. सदगुरू खंयचेय जातीचे, धर्माचे, पिरायेचे, प्रत्यक्ष वा ग्रंथरूप, दादले आसूं वा अस्तुरी, साधुसंत, देवता, माता, पिता आसूं, भावभयण आसूं, इश्ट आसूं, घोवबायल आसूं, ज्ञात आसूं वा अज्ञात, ते कशे आसचे, तांची सेवा कशी करची, तांची कृपा केन्ना जाता, ते उपदेश केन्ना करतात, ज्ञानप्राप्ती केन्ना जाता आनी ज्ञानोत्तर मनोवृत्ती कशी जाता हाचें सर्वोत्कृश्ट वर्णन भगवान श्रीसमर्थ सदगुरू ज्ञानेश्वर म्हाराज हांणी आपल्या श्रीमद्भगवद्गीताभाश्यांत केल्लें आसा. म्हाराज बरयतात -

तें ज्ञान पैं गा बरवें । जरी मनीं अथि आणावें । तरी संतां या भजावें । सर्वस्वेंसीं ॥१६५॥

जे ज्ञानाचा कुरुठा । तेथ सेवा हा दारवंटा । तो स्वाधीन करी सुभटा । वोळगोनी ॥१६६॥

तरी तनुमनुजीवें । चरणासीं लागावें । आणि अगर्वता करावें । दास्य सकळ ॥१६७॥

मग अपेक्षित जें आपुलें । तेंही सांगती पुसिलें । जेणें अंतःकरण बोधलें । संकल्पा न ये ॥१६८॥

- श्रीज्ञानेश्वरी, अ. ४ श्लो. ३४

गुरूसेवेचे मार्ग, साधना, वा आंगां अनेक आसात. अद्वितीय राजकारणी दादले, राज्यसंस्थापक पराक्रमी वीर, अलोकीक

॥ श्रीसाईसच्चरीत ॥ १२२

शास्त्रकार, इतिहासकार, नाटककार, विशाल बुद्धीचे शिक्षक, व्याख्याते, लेखक हे सारक्या व्हड मनशांक आपले वेव्हारगुरू मानून तांची चरित्रां बरोवप ही गुरूसेवा आनी लोकसेवा आसा. मात ही सेवा ऐहीक स्वरुपाची आशिल्ल्यान ती कालमानाप्रमाण करपाची आसता. तिचें म्हत्व आनी फळ शाश्वत नासता., तिका देशकालाची मर्यादा आसता. तिच्यांत जरी लोकशिक्षण, परोपकार बरोच आसलो तरीय ती स्वार्थमूलकूय आसता. म्हणून ती परमार्थ फलदायी न्हय.

(२) बऱ्याच साधुसंतांचीं चरित्रां बरोवप होय एक गुरूसेवा प्रकार आसा आनी तो परमार्थफळ दिवपीय आसा. मात हो आनी वयर सांगिल्लो प्रकार हे दोनूय एकादेशी वा एकांगी आसात. तांचें फकत लेखन केल्ल्यान पारमार्थीक निमणी मोख मेळप कुस्तार, वा ती मेळना म्हणपूच योग्य जातलें.

(३) म्हजे अल्प समजुती प्रमाण लेखनसेवेंत सगल्यांत उत्तम आनी खात्रेन मोक्षफळ दिवपी आनी तितलीच श्रेष्ठ सेवा म्हणल्यार गुरूआज्ञा मानून वा आपले अंतस्फुर्तीन आपल्या सदगुरूचें चरित्र बरोवन ताचें नित्य नेमान आपूण स्वता अध्ययन वा देशकाल-प्रकृत्या अनुकुलताये प्रमाण दृढ निश्चेवान, शुद्ध अंतस्कर्णान, उत्कृश्ट श्रद्धेन, अपार प्रेमान आनी अव्यभिचारी भक्तीभावान शेंकड्यांनी पारायणां आनी सप्ता करप आनी हेर सद्भक्तांक करपाक सांगप ही सेवा आसा. ही सेवा शरीरवाङ्मनात्मक आसा, ती कुटुंबपोशण मार्गाच्या वा ऐश्वर्याच्या आड येना.

(४) चरित्रलेखनांत दोन भेद आसतात. - संक्षिप्त वा विस्तृत आनी गद्य वा पद्य, अध्ययन, पठण, पारायण वा सप्ता करपाक विस्तृत वा पद्यचरित्रांच योग्य थारतात. गद्यचरित्रांचीं पारायणां वा सप्ता करपाची वयवाट ना. गद्य पाठ करपाक कठीण. पद्य रोखडेंच आनी सहज पाठ जाता. स्मरणांत उरता आनी वेळार उगडासूय जाता. आमचें पुर्विल्लें संस्कृत वाङ्मय भोवतेक पद्यांतूच आसा. हाचें कारणूय हेंच आसपाक जाय. पद्य आनी विस्तृत गुरूचरित्रांचें अध्ययन, पठण, पारायण आनी सप्ता हातूंतल्यान

॥ २४ ॥ आसूं, आमकां गुरुसेवा घडची, आमच्या हातांतल्यान शक्य तितलो लोकसंग्रहूय जावचो आनी आवयभास साहित्याची
 सेवा जावची ह्या हेतान श्रीसमर्थ सद्गुरू साईबाबाम्हाराज हांचे आज्ञे वयल्यान श्री. अण्णासाहेबांनी सेवावृत्तीशृंखला विमोचन
 जाले उपरांत हें गुरुचरित्र बरयलां.

(२५) श्रीसरस्वतीगंगाधर हांच्या गुरुचरित्रा प्रमाणूच ह्या श्रीसाईसच्चरितांत अवतरणिका अध्याया सयत ५३ अध्याय आसात.
 पयल्यांत ७३०० ओवयो आसात जाल्यार दुसऱ्यांत ९४५० ओवयो आसात.

(२६) संस्कृतांत जसो अनुष्टूप छंद तशेंच मराठींत ओवी स्वरूप हें व्हड कवित्व बरोवपाक योग्य आसा. चरित्रग्रंथांक ओवी
 स्वरूप सोपें आसता म्हणुनूच मराठींतले भोवतेक व्हडले नामांकीत संवसारमान्य पद्यग्रंथ ओवयांच्या स्वरुपांतूच बरयिल्ले
 मेळटात. हेच खातीर श्रीसाईसच्चरितूय ओवी स्वरुपांतूच बरयलां.

(२७) श्रीसरस्वतीगंगाधर हांच्या गुरुचरित्रांतल्यो कथा पुरायेन विस्वास दवरपा सारक्यो आनी अणभव घेवपा सारक्योच
 आसात. मात त्यो श्रीसरस्वतीगंगाधर हांच्या प्रत्यक्ष अणभवाच्यो आसात वा तांची म्हायती तांकां एकल्या कडल्यान दुसऱ्या कडेन
 अशे तरेन उलोवपांतल्यान मेळ्ळी वा जांच्यो कथा बरयल्यात तांणी स्वता तांकां प्रत्यक्ष वा पत्रांतल्यान कळीत केल्यो हें कळपाक
 सध्या आमचे कडेन कसलोच मार्ग ना, तशेंच त्या ग्रंथांत ते विशींचो खुलासोय केल्लो ना.

(२८) श्रीसाईसच्चरितांत ज्यो कथा वा लिला सांगल्यात तांचे मदल्यो चडश्यो श्री. अण्णासाहेबांनी स्वता दोळ्यांनी पळयल्यात
 आनी हेर ज्या भक्तांक श्रीसाईचे प्रत्यक्ष वा सपनांत अणभव आयले आनी जांणी ते अणभव तांचे समजीकाये प्रमाण जश्याक तशे
 अण्णासाहेबांक बरोवन कळीत केले वा तोंडी निवेदन केले तांचे मदले बरेच जाण अजूनय जिवे आसात. त्यो लिला आनी
 अणभवांचेर अण्णासाहेबांनी फकत आपल्या प्रासादीक आनी रोसाळ उतरांनी कथास्वरुपाचो पद्य स्वरुपांत, म्होवाळ आनी

॥ श्रीसाईसच्चरित ॥ २९ ॥

